

I. DISPOSICIONS GENERALS

CAP DE L'ESTAT

21162 *Llei 29/2009, de 30 de desembre, per la qual es modifica el règim legal de la competència deslleial i de la publicitat per a la millora de la protecció dels consumidors i usuaris.*

JUAN CARLOS I

REI D'ESPANYA

A tots els qui vegem i entenguen esta llei.
Sapieu: Que les Corts Generals han aprovat la llei següent i jo la sancione.

PREÀMBUL

I

L'activitat normativa de la Unió Europea introduïx canvis notables en distints àmbits del mercat interior que presenten una intensa interrelació entre si, com són, en el que ací interessa, la competència deslleial, la publicitat, la protecció dels consumidors i el comerç detallista.

Uns canvis que han sigut operats, en primer lloc, per la Directiva 2005/29/CE del Parlament Europeu i del Consell, d'11 de maig de 2005, relativa a les pràctiques comercials deslleials de les empreses en les seues relacions amb els consumidors en el mercat interior, que modifica la Directiva 84/450/CEE del Consell, les Directives 97/7/CE, 98/27/CE i 2002/65/CE del Parlament Europeu i del Consell i el Reglament (CE) núm. 2006/2004 del Parlament Europeu i del Consell (Directiva sobre les pràctiques comercials deslleials).

I, en segon lloc, per la Directiva 2006/114/CE del Parlament Europeu i del Consell, de 12 de desembre de 2006, sobre publicitat enganyosa i publicitat comparativa, que codifica les modificacions de la Directiva 84/450/CE.

La incorporació al dret espanyol d'estes directives, que du a terme esta llei, ha comportat una modificació important de diverses lleis: la Llei 3/1991, de 10 de gener, de Competència Deslleial, que regula de manera unitària esta matèria; el Text Refós de la Llei General per a la Defensa dels Consumidors i Usuaris i altres lleis complementàries, aprovat pel Reial Decret Legislatiu 1/2007, de 16 de novembre, que porta esta protecció a l'àmbit de la llei anterior; la Llei 7/1996, de 15 de gener, d'Ordenació del Comerç Detallista, i la Llei 34/1988, d'11 de novembre, General de Publicitat.

II

La Directiva 2005/29/CE regula una sèrie de conductes enquadrables dins del marc de la competència deslleial, posant l'èmfasi en els seus efectes indesitjables enfront dels consumidors. Esta llei naix amb el propòsit que la legislació protectora dels consumidors s'integre de manera coherent dins de la regulació del mercat, constituïda ací per la Llei de Competència Deslleial, com a forma d'assegurar que aquella tutela siga la més efectiva i que la normativa del mercat no quede desintegrada.

Les normes que imposen la protecció de la lliure competència o prohibixen la competència deslleial protegixen els consumidors de la mateixa manera que protegixen el funcionament del mercat i els interessos dels operadors econòmics que hi actuen. És per això que esta llei articula la protecció dels consumidors tenint en compte les exigències del mateix mercat i els legítims interessos dels operadors econòmics que hi actuen.

Les modificacions que s'introduïxen en la Llei de Competència Deslleial comencen per tindre en compte l'impacte d'una altra important norma de la Unió Europea, com és el

Reglament (CE) núm. 864/2007 del Parlament Europeu i del Consell, d'11 de juliol de 2007, relatiu a la llei aplicable a les obligacions extracontractuals («Roma II»), que permet suprimir qualsevol referència al seu àmbit d'aplicació territorial.

La clàusula general es modifica per a aclarir que, en les relacions dels empresaris o professionals amb els consumidors, la deslleialtat d'una conducta ve determinada per la concurrència de dos elements: que el comportament de l'empresari o professional resulte contrari a la diligència professional que li és exigible en les seues relacions amb els consumidors, i que este siga susceptible de distorsionar de manera significativa el comportament econòmic del consumidor mitjà (ententent per tal el consumidor o usuari mitjà) o del membre mitjà del grup a què es dirigix la pràctica.

El concepte de «consumidor mitjà» ha sigut encunyat per la jurisprudència del Tribunal de Justícia de les Comunitats Europees no en termes estadístics, sinó com la reacció típica del consumidor normalment informat, raonablement atent i perspicaç, tenint en compte els factors socials, culturals i lingüístics. En conseqüència, no és un terme que la llei haja de definir, sinó que han de ser els tribunals els que efectuaran la seua concreció en cada cas concret.

Que la referència per a qualificar un comportament com deslleial siga la reacció típica del consumidor mitjà no suposa, no obstant això, que grups de consumidors més vulnerables queden desprotegits, alhora que la llei exigix que es tinga en compte la reacció típica del consumidor mitjà a què es dirigix la pràctica, o la reacció típica del consumidor mitjà d'un grup especialment vulnerable, quan l'acte de competència només és susceptible d'alterar el comportament econòmic d'un grup concret de consumidors especialment vulnerables, ja per circumstàncies personals o socials.

S'establix un règim jurídic unitari sobre la deslleialtat dels actes d'engany i agressius, sent exigible el mateix nivell de correcció amb independència que els seus destinataris siguen consumidors o empresaris. Se supera d'esta manera la tradicional distinció entre els actes deslleials i la regulació de la publicitat il·lícita per deslleial o enganyosa.

És important ressaltar l'opció adoptada de mantindre la Llei General de Publicitat, més enllà d'una norma merament contractual. La rellevància de la publicitat en el procés de presa de decisions dels ciutadans és cada vegada més gran i transcendeix del mer àmbit consumidorista o concurrencial, per la qual cosa una norma amb vocació generalista esdevé imprescindible, respectant, en tot cas, els objectius d'harmonització de les directives europees que esta llei incorpora al nostre ordenament jurídic.

Per això, cobra especial sentit la pervivència del concepte de publicitat il·lícita en l'àmbit de la Llei General de Publicitat garantint les accions i els remeis que possibiliten la seua repressió, especialment enfront de la publicitat que atempte contra la dignitat de la persona o vulnere els drets i valors reconeguts en la Constitució, significativament pel que fa a la infància, la joventut i la dona.

El problema sorgix de vegades pel concurs entre la Llei General de Publicitat i la Llei de Competència Deslleial, que fa necessari, i així ho recull la jurisprudència, la introducció de mecanismes de coordinació. En eixe sentit, es modifica la Llei General de Publicitat, a fi de disposar d'un mateix cos d'accions i els remeis contra totes les pràctiques comercials que perjudiquen els interessos econòmics dels consumidors, sense renunciar a la regulació específica de la publicitat i sense detriment de la legitimació especial que en la Llei General de Publicitat s'establix enfront de la publicitat il·lícita per utilitzar de forma vexatòria o discriminatòria la imatge de la dona.

En coherència amb este plantejament es procedix a derogar el títol IV de la norma que queda buit de contingut.

D'altra banda, es dedica un capítol complet de la llei a regular els actes de competència deslleial que, afectant també els competidors, es considera que només són susceptibles de perjudicar els seus destinataris quan estos són consumidors i usuaris. Tal és el cas de les omissions enganyoses o de les pràctiques que la norma comunitària estableix que són deslleials en tot cas i siga quina siga la circumstància en què es produïsquen.

S'introduïx un nou capítol destinat a regular els codis de conducta que, amb ple respecte a les normes sobre competència, contribuïxen a elevar el nivell de protecció dels

consumidors i usuaris, per mitjà de l'accés a sistemes eficaços de resolució extrajudicial de reclamacions que complisquen els requisits establits per la normativa comunitària, actualment continguda en les Recomanacions de la Comissió Europea 98/257/CE i 2001/310/CE i, com a tals, notificats a la Comissió Europea de conformitat amb el que preveu la Resolució del Consell de 25 de maig de 2000, relativa a la xarxa comunitària d'òrgans nacionals de la solució extrajudicial de litigis en matèria de consum o qualsevol disposició equivalent. Esta regulació inclou l'exercici d'accions enfront dels empresaris adherits públicament a codis de conducta que infringisquen les obligacions lliurement assumides o incórreguen en actes de competència deslleial i enfront dels responsables de tals codis quan estos fomenten actes deslleials.

Finalment, es modifica el capítol de la Llei de Competència Deslleial dedicat a normes de caràcter processal, per a incorporar les regles sobre la càrrega de la prova en relació amb la veracitat i exactitud de les afirmacions de fet realitzades pels empresaris o professionals i per a incorporar les accions de cessació enfront de les pràctiques deslleials que perjudiquen els interessos econòmics dels consumidors i, en coherència amb la regulació adoptada sobre els codis de conducta, les accions enfront dels empresaris adherits públicament a codis de conducta que infringisquen les obligacions lliurement assumides o incórreguen en actes de competència deslleial i enfront dels responsables de tals codis quan estos fomenten actes deslleials.

III

Es modifica el Text Refós de la Llei General per a la Defensa dels Consumidors i Usuaris i altres lleis complementàries, amb l'objecte d'establir-hi clarament que, d'acord amb la preeminència del dret comunitari, les pràctiques comercials dels empresaris dirigides als consumidors es regixen únicament pel que disposa la Llei de Competència Deslleial i en el mateix Text Refós de la Llei General per a la Defensa dels Consumidors i Usuaris i altres lleis complementàries, sense que siga possible imposar als empresaris o professionals altres obligacions, exigències o prohibicions diferents de les previstes en les dites normes quan el títol en què estes es funden és la protecció dels legítims interessos econòmics dels consumidors.

Establida esta regla general, s'aclarix, en els termes que preveu la norma comunitària, la compatibilitat d'este règim amb la regulació específica dictada per raons alienes a la protecció dels legítims interessos econòmics dels consumidors, amb les regles concretes que regulen les pràctiques comercials en les normes que constituïxen transposició de directives comunitàries dictades en matèria de protecció dels consumidors i usuaris i, finalment, amb les disposicions més protectores dictades en matèria de servicis financers o béns immobles.

Igualment s'incorporen al Text Refós de la Llei General per a la Defensa dels Consumidors i Usuaris i altres lleis complementàries, les obligacions d'informació als consumidors en aquelles pràctiques comercials que incloguen informació sobre les característiques del bé o servicis i el seu preu, possibilitant que el consumidor o l'usuari prenga una decisió sobre la contractació.

S'adapta, d'altra banda, la regulació contractual sobre la informació del preu per a adequar-la en major grau a les exigències de la norma sobre la informació que ha de prestar-se en les pràctiques comercials; s'incorpora un règim general relatiu a l'obligació de facilitar al consumidor un pressupost previ en aquells servicis en què el preu final només pugua fixar-se d'esta manera, un resguard de depòsit quan l'execució de la prestació contractada exigisca el depòsit del bé, i la justificació documental de l'entrega del producte, en els supòsits de falta de conformitat amb el contracte, per a assegurar l'exercici dels drets dels consumidors.

Així mateix, s'introduïx la tipificació com a infracció de consum de les pràctiques comercials deslleials, sense que esta previsió tinga efectes d'atribució o de modificació de les competències administratives atribuïdes per la normativa, estatal o autonòmica, a altres administracions públiques sectorials.

Es modifica la Llei d'Ordenació del Comerç Detallista a fi d'adequar la regulació sobre les vendes promocionals a les disposicions de la directiva, mantenint la regulació substantiva dictada en matèria d'ordenació de l'activitat comercial i fent una remissió expressa a la Llei de Competència Deslleial per al tractament de la seua incidència en els legítims interessos econòmics dels consumidors.

IV

Des del punt de vista de la distribució territorial de competències, la competència deslleial és matèria reservada a la competència estatal de conformitat amb el que preveu l'article 149.1, regles 6a, 8a i 13a, de la Constitució, que atribuïxen a l'Estat la competència exclusiva en matèria de legislació mercantil, les bases de les obligacions contractuals i les bases i la coordinació de la planificació de l'activitat econòmica general.

La resta de les disposicions de la llei relatives a la regulació de les accions derivades de la competència deslleial i al règim comú en matèria de drets bàsics dels consumidors i infraccions i sancions es dicten a l'empara de les competències exclusives de l'Estat en matèria de legislació processal, condicions bàsiques que garantisquen la igualtat de tots els espanyols en l'exercici dels drets i en el compliment dels deures constitucionals, i les bases i la coordinació de la planificació general de l'activitat econòmica, de conformitat amb el que preveu l'article 149.1.1a, 6a i 13a de la Constitució.

Article primer. *Modificació de la Llei 3/1991, de 10 de gener, de Competència Deslleial.*

Es modifiquen els articles 1, 2, 3, 4, 5, 6, 7, 8, 10, 11 i es fa una nova redacció dels capítols III i IV, passant, a més, l'article 18 al capítol II de la Llei 3/1991, de 10 de gener, de Competència Deslleial, a la qual s'addiciona un nou capítol V. Així mateix, s'introdueix una disposició addicional única.

U. Es modifica l'article 1, que queda redactat en els termes següents:

«Esta llei té com a objecte la protecció de la competència en interès de tots els que participen en el mercat, i amb este fi estableix la prohibició dels actes de competència deslleial, incloent-hi la publicitat il·lícita en els termes de la Llei General de Publicitat.»

Dos. Es modifica l'article 2, i se li addiciona un nou apartat 3 del tenor següent:

«3. La llei serà aplicable a qualssevol actes de competència deslleial, realitzats abans, durant o després d'una operació comercial o contracte, independentment que este arribe a formalitzar-se o no.»

Tres. L'article 3.1 queda redactat de la manera següent:

«1. La llei serà aplicable als empresaris, professionals i a qualssevol altres persones físiques o jurídiques que participen en el mercat.»

Quatre. L'article 4, que s'incorpora al capítol II, queda redactat en els termes següents:

«Article 4. *Clàusula general.*

1. Es reputa deslleial tot comportament que resulte objectivament contrari a les exigències de la bona fe.

En les relacions amb consumidors i usuaris s'entén contrari a les exigències de la bona fe el comportament d'un empresari o professional contrari a la diligència professional, entesa esta com el nivell de competència i atencions especials que cal esperar d'un empresari d'acord amb les pràctiques honestes del mercat, que distorsione o pugua distorsionar de manera significativa el comportament econòmic

del consumidor mitjà o del membre mitjà del grup destinatari de la pràctica, si es tracta d'una pràctica comercial dirigida a un grup concret de consumidors.

Als efectes d'esta llei s'entén per comportament econòmic del consumidor o usuari tota decisió per la qual este opta per actuar o per abstindre's de fer-ho en relació amb:

- a) La selecció d'una oferta o oferent.
- b) La contractació d'un bé o servici, així com, si és el cas, de quina manera i en quines condicions contractar-lo.
- c) El pagament del preu, total o parcial, o qualsevol altra manera de pagament.
- d) La conservació del bé o servici.
- e) L'exercici dels drets contractuals en relació amb els béns i servicis.

Igualment, als efectes d'esta llei s'entén per distorsionar de manera significativa el comportament econòmic del consumidor mitjà utilitzar una pràctica comercial per a minvar de manera apreciable la seua capacitat d'adoptar una decisió amb ple coneixement de causa, fent així que prenga una decisió sobre el seu comportament econòmic que d'una altra manera no haja pres.

2. Per a la valoració de les conductes els destinataris de les quals siguen consumidors, es tindrà en compte el consumidor mitjà.

3. Les pràctiques comercials que, dirigides als consumidors o usuaris en general, únicament siguen susceptibles de distorsionar de manera significativa, en un sentit que l'empresari o professional pugua preveure raonablement, el comportament econòmic d'un grup clarament identificable de consumidors o usuaris especialment vulnerables a tals pràctiques o al bé o servici a què es referisquen, per presentar una discapacitat, per tindre afectada la seua capacitat de comprensió o per la seua edat o la seua credulitat, s'avaluaran des de la perspectiva del membre mitjà d'eixe grup. Això s'entendrà sense perjuí de la pràctica publicitària habitual i legítima d'efectuar afirmacions exagerades o respecte de les quals no es pretenga una interpretació literal.»

Cinc. L'article 5 queda redactat de la manera següent:

«Article 5. *Actes d'engany.*

1. Es considera deslleial per enganyosa qualsevol conducta que continga informació falsa o informació que, inclús sent veraç, pel seu contingut o presentació, induisca o pugua induir a error els destinataris, sent susceptible d'alterar el seu comportament econòmic, sempre que incidisca sobre algun dels aspectes següents:

- a) L'existència o la naturalesa del bé o servici.
- b) Les característiques principals del bé o servici, com ara la seua disponibilitat, els seus beneficis, els seus riscos, la seua execució, la seua composició, els seus accessoris, el procediment i la data de la seua fabricació o subministrament, la seua entrega, el seu caràcter apropiat, la seua utilització, la seua quantitat, les seues especificacions, el seu origen geogràfic o comercial o els resultats que poden esperar-se de la seua utilització, o els resultats i característiques essencials de les proves o els controls efectuats al bé o servici.
- c) L'assistència postvenda al client i el tractament de les reclamacions.
- d) L'abast dels compromisos de l'empresari o professional, els motius de la conducta comercial i la naturalesa de l'operació comercial o el contracte, així com qualsevol afirmació o símbol que indique que l'empresari o professional o el bé o servici són objecte d'un patrocini o una aprovació directa o indirecta.
- e) El preu o la seua manera de fixació, o l'existència d'un avantatge específic respecte al preu.

f) La necessitat d'un servici o d'una peça, substitució o reparació, i la modificació del preu inicialment informat, llevat que hi haja un pacte posterior entre les parts acceptant tal modificació.

g) La naturalesa, les característiques i els drets de l'empresari o professional o el seu agent, com ara la seua identitat i la seua solvència, les seues qualificacions, la seua situació, la seua aprovació, la seua afiliació o les seues connexions i els seus drets de propietat industrial, comercial o intel·lectual, o els premis i les distincions que haja rebut.

h) Els drets legals o convencionals del consumidor o els riscos que este puga córrer.

2. Quan l'empresari o professional indique en una pràctica comercial que està vinculat a un codi de conducta, l'incompliment dels compromisos assumits en el dit codi, es considera deslleial, sempre que el compromís siga ferm i puga ser verificat, i, en el seu context fàctic, esta conducta siga susceptible de distorsionar de manera significativa el comportament econòmic dels seus destinataris.»

Sis. L'article 7 passa a tindre la redacció següent:

«Article 7. *Omissions enganyoses.*

1. Es considera deslleial l'omissió o ocultació de la informació necessària perquè el destinatari adopte o puga adoptar una decisió relativa al seu comportament econòmic amb el degut coneixement de causa. És també deslleial si la informació que s'oferix és poc clara, intel·ligible, ambigua, no s'oferix en el moment adequat, o no es dóna a conèixer el propòsit comercial d'eixa pràctica, quan no resulte evident pel context.

2. Per a la determinació del caràcter enganyós dels actes a què es referix l'apartat anterior, cal ajustar-se al context fàctic en què es produïxen, tenint en compte totes les seues característiques i circumstàncies i les limitacions del mitjà de comunicació utilitzat.

Quan el mitjà de comunicació utilitzat impose limitacions d'espai o de temps, per a valorar l'existència d'una ommissió d'informació es tindran en compte estes limitacions i totes les mesures adoptades per l'empresari o professional per a transmetre la informació necessària per altres mitjans.»

Set. Es modifica l'article 8, que queda redactat de la manera següent:

«Article 8. *Pràctiques agressives.*

1. Es considera deslleial tot comportament que, tenint en compte les seues característiques i circumstàncies, siga susceptible de minvar de manera significativa, per mitjà d'assetjament, coacció, inclòs l'ús de la força, o influència indeguda, la llibertat d'elecció o conducta del destinatari en relació amb el bé o servici i, per consegüent, afecte o puga afectar el seu comportament econòmic.

A estos efectes, es considera influència indeguda la utilització d'una posició de poder en relació amb el destinatari de la pràctica per a exercir pressió, inclús sense usar força física ni amenaçar amb el seu ús.

2. Per a determinar si una conducta fa ús de l'assetjament, la coacció o la influència indeguda es tenen en compte:

a) El moment i el lloc en què es produïx, la seua naturalesa o la seua persistència.

b) L'ús d'un llenguatge o un comportament amenaçador o insultant.

c) L'explotació per part de l'empresari o professional de qualsevol infortuni o circumstància específics suficientment greus per a minvar la capacitat de discerniment

del destinatari, dels quals aquell tinga coneixement, per a influir en la seua decisió respecte al bé o servici.

d) Qualsevol obstacles no contractuals onerosos o desproporcionats imposats per l'empresari o professional quan l'altra part desitge exercitar drets legals o contractuals, inclosa qualsevol manera de posar fi al contracte o de canviar de bé o servici o de subministrador.

e) La comunicació que es va a realitzar qualsevol acció que, legalment, no puga exercir-se.»

Huit. L'article 10 queda redactat de la manera següent:

«Article 10. *Actes de comparació.*

La comparació pública, inclosa la publicitat comparativa, per mitjà d'una al·lusió explícita o implícita a un competidor, estarà permesa si complix els requisits següents:

a) Els béns o servicis comparats han de tindre la mateixa finalitat o satisfer les mateixes necessitats.

b) La comparació es realitzarà de manera objectiva entre una o més característiques essencials, pertinents, verificables i representatives dels béns o servicis, entre les quals pot incloure's el preu.

c) En el supòsit de productes emparats per una denominació d'origen o indicació geogràfica, denominació específica o especialitat tradicional garantida, la comparació només pot efectuar-se amb altres productes de la mateixa denominació.

d) No poden presentar-se béns o servicis com a imitacions o rèpliques d'altres als quals s'aplique una marca o un nom comercial protegit.

e) La comparació no pot contravindre el que estableixen els articles 5, 7, 9, 12 i 20 en matèria d'actes d'engany, denigració i explotació de la reputació aliena.»

Nou. Es modifica l'article 11, que passa a tindre la redacció següent:

«Article 11. *Actes d'imitació.*

1. La imitació de prestacions i iniciatives empresarials o professionals alienes és lliure, llevat que estiguen emparades per un dret d'exclusiva reconegut per la llei.

2. No obstant això, la imitació de prestacions d'un tercer es reputarà deslleial quan resulte idònia per a generar l'associació per part dels consumidors respecte a la prestació o comporte un aprofitament indegut de la reputació o l'esforç alié.

La inevitabilitat dels indicats riscos d'associació o d'aprofitament de la reputació aliena exclou la deslleialtat de la pràctica.

3. Així mateix, tindrà la consideració de deslleial la imitació sistemàtica de les prestacions i iniciatives empresarials o professionals d'un competidor quan la dita estratègia es trobe directament encaminada a impedir o obstaculitzar la seua afirmació en el mercat i excedisca el que, segons les circumstàncies, puga reputar-se una resposta natural del mercat.»

Deu. L'article 18 queda redactat de la manera següent:

«Article 18. *Publicitat il·lícita.*

La publicitat considerada il·lícita per la Llei General de Publicitat es reputarà deslleial.»

Onze. Es modifiquen els capítols III i IV, amb la redacció següent:

«CAPÍTOL III

Pràctiques comercials amb els consumidors o usuaris

Article 19. Pràctiques comercials deslleials amb els consumidors.

1. Sense perjudi del que estableixen els articles 19 i 20 del Text Refós de la Llei General per a la Defensa dels Consumidors i Usuaris i altres lleis complementàries, únicament tindran la consideració de pràctiques comercials deslleials amb els consumidors i usuaris, les previstes en este capítol i en els articles 4, 5, 7 i 8 d'esta llei.

2. Les pràctiques comercials regulades en els articles 21 a 31, ambdós inclosos, són en tot cas i en qualsevol circumstància, pràctiques comercials deslleials amb els consumidors.

Article 20. Pràctiques enganyoses per confusió per als consumidors.

En les relacions amb consumidors i usuaris, es reputen deslleials aquelles pràctiques comercials, inclosa la publicitat comparativa, que, en el seu context fàctic i tenint en compte totes les seues característiques i circumstàncies, creen confusió, inclòs el risc d'associació, amb qualssevol béns o servicis, marques registrades, noms comercials o altres marques distintives d'un competidor, sempre que siguen susceptibles d'afectar el comportament econòmic dels consumidors i usuaris.

Article 21. Pràctiques enganyoses sobre codis de conducta o altres distintius de qualitat.

1. Es reputen deslleials per enganyoses les pràctiques comercials que afirmen sense ser cert:

- a) Que l'empresari o professional està adherit a un codi de conducta.
- b) Que un codi de conducta ha rebut la ratificació d'un organisme públic o qualsevol altre tipus d'acreditació.
- c) Que un empresari o professional, les seues pràctiques comercials, o un bé o servici ha sigut aprovat, acceptat o autoritzat per un organisme públic o privat, o fer eixa afirmació sense complir les condicions de l'aprovació, acceptació o autorització.

2. L'exhibició d'un segell de confiança o de qualitat o d'un distintiu equivalent, sense haver obtingut la necessària autorització, és igualment, en tot cas, una pràctica comercial deslleial per enganyosa.

Article 22. Pràctiques reclam i pràctiques promocionals enganyoses.

Es considera deslleial per enganyós:

1. Realitzar una oferta comercial de béns o servicis a un preu determinat sense revelar l'existència de motius raonables que facen pensar a l'empresari o professional que els dits béns o servicis o altres els d'equivalents no estaran disponibles al preu ofert durant un període suficient i en quantitats raonables, tenint en compte el tipus de bé o servici, l'abast de la publicitat que se li haja donat i el preu de què es tracte.

2. Realitzar una oferta comercial de béns o servicis a un preu determinat per a després, amb la intenció de promocionar un bé o servici diferent, negar-se a mostrar el bé o servici ofert, no acceptar comandes o sol·licituds de subministrament, negar-se a subministrar-lo en un període de temps raonable, ensenyar una mostra defectuosa del bé o servici promocionat o desprestigiar-lo.

3. Les pràctiques comercials relatives a les vendes en liquidació quan siga incert que l'empresari o professional es trobe en algun dels supòsits previstos en l'article 30.1 de la Llei 7/1996, de 15 de gener, d'Ordenació del Comerç Detallista o

que, en qualsevol altre supòsit, afirmen que l'empresari o professional està a punt de cessar en les seues activitats o de traslladar-se sense que vaja a fer-ho.

4. Les pràctiques comercials que oferisquen un premi, de manera automàtica, o en un concurs o sorteig, sense concedir els premis descrits o altres de qualitat i valor equivalent.

5. Descriure un bé o servici com a «gratuït», «regal», «sense gastos» o qualsevol fórmula equivalent, si el consumidor o usuari ha d'abonar diners per qualsevol concepte diferent del cost inevitable de la resposta a la pràctica comercial i la recollida del producte o del pagament per l'entrega d'este.

6. Crear la impressió falsa, inclús per mitjà de l'ús de pràctiques agressives, que el consumidor o usuari ja ha guanyat, guanyarà o aconseguirà un premi o qualsevol altre avantatge equivalent si realitza un acte determinat, quan en realitat:

a) No hi ha tal premi o avantatge equivalent.

b) O la realització de l'acte relacionat amb l'obtenció del premi o avantatge equivalent està condicionat a l'obligació, per part del consumidor o usuari, d'efectuar un pagament o incórrer en un gasto.

Article 23. Pràctiques enganyoses sobre la naturalesa i les propietats dels béns o servicis, la seua disponibilitat i els servicis postvenda.

Es reputa deslleial, per enganyós:

1. Afirmar o crear per un altre mitjà la impressió que un bé o servici pot ser comercialitzat legalment sempre que això siga cert.

2. Al·legar que els béns o servicis poden facilitar l'obtenció de premis en jocs d'atzar.

3. Proclamar, falsament, que un bé o servici pot curar malalties, disfuncions o malformacions.

4. Afirmar, sempre que això siga cert, que el bé o servici només estarà disponible durant un període de temps molt limitat o que només estarà disponible en determinades condicions durant un període de temps molt limitat a fi d'induir al consumidor o usuari a prendre una decisió immediata, privant-lo així de l'oportunitat o el temps suficient per a fer la seua elecció amb el degut coneixement de causa.

5. Comprometre's a proporcionar un servici postvenda als consumidors o usuaris sense advertir-los clarament abans de contractar que l'idioma en què este servici estarà disponible no és l'utilitzat en l'operació comercial.

6. Crear la impressió falsa que el servici postvenda del bé o servici promocionat està disponible en un Estat membre diferent d'aquell en què s'ha contractat el subministrament.

Article 24. Pràctiques de venda piramidal.

Es considera deslleial per enganyós, en qualsevol circumstància, crear, dirigir o promocionar un pla de venda piramidal en què el consumidor o usuari realitze una contraprestació a canvi de l'oportunitat de rebre una compensació derivada fonamentalment de l'entrada d'altres consumidors o usuaris en el pla, i no de la venda o subministrament de béns o servicis.

Article 25. Pràctiques enganyoses per confusió.

Es reputa deslleial per enganyós promocionar un bé o servici semblant al comercialitzat per un determinat empresari o professional per a induir de manera deliberada al consumidor o usuari a creure que el bé o servici procedix d'este empresari o professional, sempre que això siga cert.

Article 26. *Pràctiques comercials encobertes.*

Es considera deslleial per enganyós incloure com a informació, en els mitjans de comunicació, comunicacions per a promocionar un bé o servici, pagant l'empresari o el professional per la dita promoció, sense que quede clarament especificat en el contingut o per mitjà d'imatges i sons clarament identificables per al consumidor o usuari que es tracta d'un contingut publicitari.

Article 27. *Altres pràctiques enganyoses.*

Igualment es consideren deslleials per enganyoses les pràctiques que:

1. Presenten els drets que atorga la legislació als consumidors o usuaris com si foren una característica distintiva de l'oferta de l'empresari o el professional.

2. Realitzen afirmacions inexactes o falses, quant a la naturalesa i l'extensió del perill que suposaria per a la seguretat personal del consumidor i usuari o de la seua família, el fet que el consumidor o usuari no contracte el bé o servici.

3. Transmeten informació inexacta o falsa sobre les condicions de mercat o sobre la possibilitat de trobar el bé o servici, amb la intenció d'induir el consumidor o usuari a contractar-lo en condicions menys favorables que les condicions normals de mercat.

4. Incloguen en la documentació de comercialització una factura o un document semblant de pagament que done al consumidor o usuari la impressió que ja ha contractat el bé o servici comercialitzat, sense que este l'haja sol·licitat.

5. Afirmen de manera fraudulenta o creen la impressió falsa que un empresari o professional no actua en el marc de la seua activitat empresarial o professional, o presentar-se de manera fraudulenta com un consumidor o usuari.

Article 28. *Pràctiques agressives per coacció.*

Es reputen deslleials per agressives les pràctiques comercials que facen creure al consumidor o usuari que no pot abandonar l'establiment de l'empresari o professional o el local en què es realitze la pràctica comercial fins a haver contractat, llevat que la dita conducta siga constitutiva d'infracció penal.

Article 29. *Pràctiques agressives per assetjament.*

1. Es considera deslleial per agressiu realitzar visites en persona al domicili del consumidor o usuari, ignorant les seues peticions perquè l'empresari o professional abandone sa casa o no torne a personar-s'hi.

2. Igualment es reputa deslleial realitzar propostes no desitjades i reiterades per telèfon, fax, correu electrònic o altres mitjans de comunicació a distància, excepte en les circumstàncies i en la mesura que estiga justificat legalment per a fer complir una obligació contractual. L'empresari professional ha d'utilitzar en estes comunicacions sistemes que li permeten al consumidor deixar constància de la seua oposició a seguir rebent propostes comercials del dit empresari o professional.

Perquè el consumidor o usuari puga exercir el seu dret a manifestar la seua oposició a rebre propostes comercials no desitjades, quan estes es realitzen per via telefònica, les telefonades han de realitzar-se des d'un número de telèfon identificable.

Este supòsit s'entendrà sense perjuí del que estableix la normativa vigent sobre protecció de dades personals, servicis de la societat de la informació, telecomunicacions i contractació a distància amb els consumidors o usuaris, incloent-hi la contractació a distància de servicis financers.

Article 30. *Pràctiques agressives en relació amb els menors.*

Es reputa deslleial per agressiu incloure en la publicitat una exhortació directa als xiquets perquè adquirisquen béns o usen servicis o convencen els seus pares o altres adults que contracten els béns o servicis anunciats.

Article 31. *Altres pràctiques agressives.*

Es considera deslleial per agressiu:

1. Exigir al consumidor o usuari, ja siga prenedor, beneficiari o tercer perjudicat, que desitge reclamar una indemnització a l'empara d'un contracte d'assegurança, la presentació de documents que no siguen raonablement necessaris per a determinar l'existència del sinistre i, si és el cas, l'import dels danys que en resulten o deixar sistemàticament sense respondre la correspondència sobre això, a fi de dissuadir-lo d'exercir els seus drets.

2. Exigir el pagament immediat o ajornat, la devolució o la custòdia de béns o servicis subministrats pel comerciant, que no hagen sigut sol·licitats pel consumidor o usuari, excepte quan el bé o servici en qüestió siga un bé o servici de substitució subministrat de conformitat amb el que estableix la legislació vigent sobre contractació a distància amb els consumidors i usuaris.

3. Informar expressament el consumidor o usuari que el treball o el manteniment de l'empresari o professional corren perill si el consumidor o usuari no contracta el bé o servici.

CAPÍTOL IV

Accions derivades de la competència deslleial

Article 32. *Accions.*

1. Contra els actes de competència deslleial, inclosa la publicitat il·lícita, poden exercitar-se les accions següents:

1a. Acció declarativa de deslleialtat.

2a. Acció de cessació de la conducta deslleial o de prohibició de la seua reiteració futura. Així mateix, pot exercir-se l'acció de prohibició, si la conducta encara no s'ha posat en pràctica.

3a. Acció de remoció dels efectes produïts per la conducta deslleial.

4a. Acció de rectificació de les informacions enganyoses, incorrectes o falses.

5a. Acció de rescabament dels danys i perjuís ocasionats per la conducta deslleial, si ha intervingut dol o culpa de l'agent.

6a. Acció d'enriquiment injust, que només procedirà quan la conducta deslleial lesione una posició jurídica emparada per un dret d'exclusiva o una altra d'anàleg contingut econòmic.

2. En les sentències estimatòries de les accions previstes en l'apartat anterior, números 1a a 4a, el tribunal, si ho considera procedent, i amb càrrec al demandat, pot acordar la publicació total o parcial de la sentència o, quan els efectes de la infracció es puguen mantindre al llarg del temps, una declaració rectificadora.

Article 33. *Legitimació activa.*

1. Qualsevol persona física o jurídica que participe en el mercat, els interessos econòmics del qual resulten directament perjudicats o amenaçats per la conducta deslleial, està legitimada per a l'exercici de les accions previstes en l'article 32.1, 1a a 5a.

Enfront de la publicitat il·lícita, està legitimada per a l'exercici de les accions previstes en l'article 32.1, 1a a 5a qualsevol persona física o jurídica que resulte afectada i, en general, els qui tinguen un dret subjectiu o un interès legítim. L'acció de rescabament dels danys i perjuís ocasionats per la conducta deslleial pot exercitar-se, igualment, pels legitimats d'acord amb el que preveu l'article 11.2 de la Llei 1/2000, de 7 de gener, d'Enjudiciament Civil. L'acció d'enriquiment injust només podrà ser exercitada pel titular de la posició jurídica violada.

2. Les accions previstes en l'article 32.1, 1a a 4a, poden exercitar-se a més per les associacions, corporacions professionals o representatives d'interessos econòmics, quan resulten afectats els interessos dels seus membres.

3. Tenen legitimació activa per a l'exercici de les accions previstes en l'article 32.1, 1a a 4a, en defensa dels interessos generals, col·lectius o difusos, dels consumidors i usuaris:

a) L'Institut Nacional del Consum i els òrgans o entitats corresponents de les comunitats autònomes i de les corporacions locals competents en matèria de defensa dels consumidors i usuaris.

b) Les associacions de consumidors i usuaris que reunisquen els requisits establits en el Text Refós de la Llei General per a la Defensa dels Consumidors i Usuaris o, si és el cas, en la legislació autonòmica en matèria de defensa dels consumidors i usuaris.

c) Les entitats d'altres estats membres de la Comunitat Europea constituïdes per a la protecció dels interessos col·lectius i dels interessos difusos dels consumidors i usuaris que estiguen habilitades per mitjà de la seua inclusió en la llista publicada amb este fi en el «Diari Oficial de les Comunitats Europees».

4. El Ministeri Fiscal pot exercitar l'acció de cessació en defensa dels interessos generals, col·lectius o difusos, dels consumidors i usuaris.

Article 34. *Legitimació passiva.*

1. Les accions previstes en l'article 32 poden exercitar-se contra qualsevol persona que haja realitzat o ordenat la conducta deslleial o haja cooperat a la seua realització. No obstant això, l'acció d'enriquiment injust només pot dirigir-se contra el beneficiari de l'enriquiment.

2. Si la conducta deslleial s'ha realitzat per treballadors o altres col·laboradors en l'exercici de les seues funcions i deures contractuals, les accions previstes en l'article 32.1, 1a a 4a, han de dirigir-se contra el principal. Respecte a les accions de rescabament de danys i d'enriquiment injust cal ajustar-se al que disposa el Dret Civil.

Article 35. *Prescripció.*

Les accions de competència deslleial previstes en l'article 32 prescriuen pel transcurs d'un any des del moment que van poder exercitar-se i el legitimat va tindre coneixement de la persona que va realitzar l'acte de competència deslleial, i, en tot cas, pel transcurs de tres anys des del moment de la finalització de la conducta.

La prescripció de les accions en defensa dels interessos generals, col·lectius o difusos, dels consumidors i usuaris, es regix pel que disposa l'article 56 del Text Refós de la Llei General per a la Defensa dels Consumidors i Usuaris i altres lleis complementàries.

Article 36. *Diligències preliminars.*

1. Qui pretenga exercitar una acció de competència deslleial pot sol·licitar del jutge la pràctica de diligències per a la comprovació d'aquells fets el coneixement de la qual resulte objectivament indispensable per a preparar el juí.

2. Estes diligències se substanciaran d'acord amb el que preveuen els articles 129 a 132 de la Llei 11/1986, de 20 de març, de Patents, i podran estendre's a tot l'àmbit intern de l'empresa.»

Dotze. S'addiciona un nou capítol, el V, a la Llei de Competència Deslleial, del tenor següent:

«CAPÍTOL V

Codis de conducta

Article 37. *Foment dels codis de conducta.*

1. Les corporacions, associacions o organitzacions comercials, professionals i de consumidors poden elaborar, perquè siguen assumits voluntàriament pels empresaris o professionals, codis de conducta relatius a les pràctiques comercials amb els consumidors, a fi d'eleva el nivell de protecció dels consumidors i garantir en la seua elaboració la participació de les organitzacions de consumidors.

2. Els codis de conducta respectaran la normativa de defensa de la competència i se'ls donarà una publicitat suficient per al seu degut coneixement pels destinataris.

3. Les administracions públiques promouran la participació de les organitzacions empresarials i professionals en l'elaboració a escala comunitària de codis de conducta amb este mateix fi.

4. Els sistemes d'autoregulació es dotaran d'òrgans independents de control per a assegurar el compliment eficaç dels compromisos assumits per les empreses adherides. Els seus codis de conducta poden incloure, entre altres, mesures individuals o col·lectives d'autocontrol previ dels continguts publicitaris, i han d'establir sistemes eficaços de resolució extrajudicial de reclamacions que complisquen els requisits establits en la normativa comunitària i, com a tals, siguen notificats a la Comissió Europea, de conformitat amb el que preveu la Resolució del Consell de 25 de maig de 2000 relatiu a la xarxa comunitària d'òrgans nacionals de solució extrajudicial de litigis en matèria de consum o qualsevol disposició equivalent.

5. El recurs als òrgans de control dels codis de conducta en cap cas suposarà la renúncia a les accions judicials previstes en l'article 32.

Article 38. *Accions enfront de codis de conducta.*

1. Enfront dels codis de conducta que recomanen, fomenten o impulsen conductes deslleials o il·lícites poden exercitar-se les accions de cessació i rectificació previstes en l'article 32.1, 2a i 4a.

2. Amb caràcter previ a l'exercici de les accions previstes en l'apartat anterior, dirigides contra els responsables dels codis de conducta que reunisquen els requisits establits en l'article 37.4, ha d'instar-se del responsable del dit codi la cessació o rectificació de la recomanació deslleial, així com el compromís d'abstindre's de realitzar-la quan encara no s'hagen produït.

La sol·licitud ha de realitzar-se per qualsevol mitjà que permetta tindre constància del seu contingut i de la data de la seua recepció.

El responsable del codi de conducta està obligat a emetre el pronunciament que siga procedent en el termini de 15 dies des de la presentació de la sol·licitud, termini durant el qual, qui haja iniciat este procediment previ no pot exercitar la corresponent acció judicial.

Transcorregut el termini previst en el paràgraf anterior, sense que s'haja notificat al reclamant la decisió o quan esta siga insatisfactòria o fóra incomplida, queda expedida la via judicial.

Article 39. *Accions prèvies contra empresaris i professionals adherits a codis de conducta.*

1. Quan l'acció es fonamente en les causes previstes en l'article 5.2, s'instarà, amb caràcter previ a l'exercici de les accions previstes en l'article 32.1, 2a i 4a, davant de l'òrgan de control del codi de conducta, la cessació o rectificació de l'acte o la pràctica comercial dels que de manera pública hi estiguen adherits, així com el compromís d'abstindre's de realitzar l'acte o la pràctica deslleial quan estos encara no s'hagen produït. L'òrgan de control està obligat a emetre el pronunciament que siga procedent en el termini de 15 dies des de la presentació de la sol·licitud, termini durant el qual, qui haja iniciat este procediment previ, no pot exercitar la corresponent acció judicial.

Transcorregut el termini previst en el paràgraf anterior, sense que s'haja notificat al reclamant la decisió o quan esta siga insatisfactòria o fóra incomplida, queda expedita la via judicial.

2. En la resta dels supòsits d'accions dirigides a obtindre la cessació o la rectificació d'una conducta deslleial dels que públicament estiguen adherits a codis de conducta que reuneixen els requisits de l'article 37.4, l'acció prèvia davant de l'òrgan de control prevista en l'apartat anterior serà potestativa.»

Tretze. S'afig una disposició addicional, amb la redacció següent:

«Disposició addicional única. *Definició de publicitat.*

Als efectes d'esta llei s'entén per publicitat l'activitat així definida en l'article 2 de la Llei 34/1988, d'11 de novembre, General de la Publicitat.»

Article segon. *Modificació de la Llei 34/1988, d'11 de novembre, General de Publicitat.*

U. Es modifica l'article 1 i el títol II de la Llei 34/1988, d'11 de novembre, General de Publicitat, que queden redactats en els termes següents:

«Article 1. *Objecte.*

La publicitat es regirà per esta llei, per la Llei de Competència Deslleial i per les normes especials que regulen determinades activitats publicitàries.»

«TÍTOL II

De la publicitat il·lícita i de les accions per a fer-la cessar

Article 3. *Publicitat il·lícita.*

És il·lícita:

a) La publicitat que atempte contra la dignitat de la persona o vulnere els valors i drets reconeguts en la Constitució, especialment als que es referixen els articles 14, 18 i 20, apartat 4.

S'entenen inclosos en la previsió anterior els anuncis que presenten les dones de manera vexatòria o discriminatòria, bé utilitzant particularment i directament el seu cos o parts d'este com a mer objecte desvinculat del producte que es pretén promocionar, bé la seua imatge associada a comportaments estereotipats que vulnereu els fonaments del nostre ordenament coadjuvant a generar la violència a què es referix la Llei Orgànica 1/2004, de 28 de desembre, de Mesures de Protecció Integral contra la Violència de Gènere.

b) La publicitat dirigida a menors que els incite a la compra d'un bé o d'un servici, i explote la seua inexperiència o credulitat, o en la que apareguen persuadint de la compra pares o tutors. No es podrà, sense un motiu justificat, presentar els

xiquets en situacions perilloses. No s'ha d'incloure a error sobre les característiques dels productes, ni sobre la seua seguretat, ni tampoc sobre la capacitat i aptituds necessàries en el xiquet per a utilitzar-los sense produir dany per a si o a tercers.

c) La publicitat subliminar.

d) La que infringisca el que disposa la normativa que regule la publicitat de determinats productes, béns, activitats o servicis.

e) La publicitat enganyosa, la publicitat deslleial i la publicitat agressiva, que tenen el caràcter d'actes de competència deslleial en els termes previstos en la Llei de Competència Deslleial.

Article 4. *Publicitat subliminar.*

Als efectes d'esta llei, és publicitat subliminar la que, per mitjà de tècniques de producció d'estímul d'intensitats frontereres amb els llindars dels sentits o anàlogues, puga actuar sobre el públic destinatari sense ser conscientment percebuda.

Article 5. *Publicitat sobre determinats béns o servicis.*

1. La publicitat de materials o productes sanitaris i d'aquells altres sotmesos a reglamentacions tecnicosanitàries, així com la dels productes, béns, activitats i servicis susceptibles de generar riscos per a la salut o seguretat de les persones o del seu patrimoni, o es tracte de publicitat sobre jocs de sort, envit o atzar, pot ser regulada per les seues normes especials o sotmesa al règim d'autorització administrativa prèvia. El dit règim pot així mateix establir-se quan la protecció dels valors i drets constitucionalment reconeguts així ho requerisquen.

2. Els reglaments que despleguen el que disposa el número precedent i aquells que en regular un producte o servici continguen normes sobre la seua publicitat especificaran:

a) La naturalesa i les característiques dels productes, béns, activitats i servicis la publicitat de la qual siga objecte de regulació. Estos reglaments establiran l'exigència que en la publicitat d'estos productes es recullen els riscos derivats, si és el cas, de la utilització normal d'estos.

b) La manera i les condicions de difusió dels missatges publicitaris.

c) Els requisits d'autorització i, si és el cas, registre de la publicitat, quan haja sigut sotmesa al règim d'autorització administrativa prèvia.

En el procediment d'elaboració d'estos reglaments serà preceptiva l'audiència de les organitzacions empresarials representatives del sector, de les associacions d'agències i d'anunciant i de les associacions de consumidors i usuaris, si és el cas, a través dels seus òrgans de representació institucional.

3. L'atorgament d'autoritzacions ha de respectar els principis de lliure competència, de manera que no puga produir-se perjudici d'altres competidors.

La denegació de sol·licituds d'autorització ha de ser motivada.

Una vegada vençut el termini de contestació que les normes especials establisquen per als expedients d'autorització, este s'entendrà atorgat per silenci administratiu positiu.

4. Els productes estupefaents, psicotròpics i medicaments, destinats al consum de persones i animals, només poden ser objecte de publicitat en els casos, les formes i les condicions establits en les normes especials que els regulen.

5. Es prohibix la publicitat de begudes amb graduació alcohòlica superior a 20 graus centesimals a través de la televisió.

Queda prohibida la publicitat de begudes alcohòliques en aquells llocs on estiga prohibida la seua venda o el consum.

La manera, el contingut i les condicions de la publicitat de begudes alcohòliques seran limitats reglamentàriament amb vista a la protecció de la salut i seguretat de

les persones, tenint en compte els subjectes destinataris, la no-inducció directa o indirecta al seu consum indiscriminat i en atenció als àmbits educatius, sanitaris i esportius.

Amb els mateixos fins que el paràgraf anterior el Govern pot, reglamentàriament, estendre la prohibició prevista en este apartat a begudes amb graduació alcohòlica inferior a 20 graus centesimals.

6. L'incompliment de les normes especials que regulen la publicitat dels productes, béns, activitats i servicis a què es referixen els apartats anteriors, tindrà consideració d'infracció als efectes previstos en la Llei General per a la Defensa dels Consumidors i Usuaris i en la Llei General de Sanitat.

Article 6. *Accions enfront de la publicitat il·lícita.*

1. Les accions enfront de la publicitat il·lícita són les establides amb caràcter general per a les accions derivades de la competència deslleial pel capítol IV de la Llei 3/1991, de 10 de gener, de Competència Deslleial.

2. Addicionalment, enfront de la publicitat il·lícita per utilitzar de manera discriminatòria o vexatòria la imatge de la dona, estan legitimats per a l'exercici de les accions previstes en l'article 32.1, 1a a 4a de la Llei de Competència Deslleial:

- a) La Delegació del Govern per a la Violència de Gènere.
- b) L'Institut de la Dona o el seu equivalent en l'àmbit autonòmic.
- c) Les associacions legalment constituïdes que tinguen com a objectiu únic la defensa dels interessos de la dona i no incloguen com a associats persones jurídiques amb ànim de lucre.
- d) El Ministeri Fiscal.»

Dos. Els articles 9 a 24 del títol III passen a renumerar-se com a articles 7 a 22.

Article tercer. *Modificació del Text Refós de la Llei General per a la Defensa dels Consumidors i Usuaris i altres lleis complementàries, aprovat pel Reial Decret Legislatiu 1/2007, de 16 de novembre.*

Es modifiquen els articles 8, 18, 19, 20, 47.3, 49.1, 60, 63 i 123 del Text Refós de la Llei General per a la Defensa dels Consumidors i Usuaris i altres lleis complementàries, aprovat pel Reial Decret Legislatiu 1/2007, de 16 de novembre:

U. Es modifica l'article 8, paràgraf b), que queda redactat en els termes següents:

«b) La protecció dels seus legítims interessos econòmics i socials, en particular enfront de les pràctiques comercials deslleials i la inclusió de clàusules abusives en els contractes.»

Dos. Se suprimeix l'apartat 4 de l'article 18.

Tres. Es modifica l'article 19, que passa a tindre la redacció següent:

«Article 19. *Principi general i pràctiques comercials.*

1. Els legítims interessos econòmics i socials dels consumidors i usuaris han de ser respectats en els termes establits en esta norma, i s'aplicaran, a més, el que preveuen les normes civils, mercantils i les altres normes comunitàries, estatals i autonòmiques que siguen aplicables.

2. Sense perjuí del que disposen els apartats següents, per a la protecció dels legítims interessos econòmics i socials dels consumidors i usuaris, les pràctiques comercials dels empresaris dirigides a estos estan subjectes al que disposa esta llei, en la Llei de Competència Deslleial i en la Llei d'Ordenació del Comerç Detallista.

A estos efectes, es consideren pràctiques comercials dels empresaris amb els consumidors i usuaris tot acte, omissió, conducta, manifestació o comunicació

comercial, incloent-hi la publicitat i la comercialització, directament relacionada amb la promoció, la venda o el subministrament d'un bé o servici als consumidors i usuaris, amb independència que siga realitzada abans, durant o després d'una operació comercial.

No tenen la consideració de pràctiques comercials les relacions de naturalesa contractual, que es regiran d'acord amb el que preveu l'article 59.

3. El que disposa l'apartat anterior no obsta l'aplicació de:

a) Les normes que regulen les pràctiques comercials que puguen afectar la salut i seguretat dels consumidors i usuaris, incloent-hi les relatives a la seguretat de béns i servicis.

b) Les normes sobre certificació i grau de puresa dels objectes fabricats amb metalls preciosos.

4. Les normes previstes en esta llei en matèria de pràctiques comercials i les que regulen les pràctiques comercials en matèria de medicaments, etiquetatge, presentació i publicitat dels productes, indicació de preus, aprofitament per torn de béns immobles, crèdit al consum, comercialització a distància de servicis financers destinats als consumidors i usuaris, comerç electrònic, inversió col·lectiva en valors mobiliaris, normes de conducta en matèria de servicis d'inversió, oferta pública o admissió de cotització de valors i assegurances, incloent-hi la mediació i qualssevol altres normes que regulen aspectes concrets de les pràctiques comercials deslleials previstos en normes comunitàries prevaldran en cas de conflicte sobre la legislació de caràcter general aplicable a les pràctiques comercials deslleials.

5. En relació amb les pràctiques comercials relatives a servicis financers i béns immobles, poden establir-se normes legals o reglamentàries que oferisquen una major protecció al consumidor o usuari.»

Quatre. Es modifica l'article 20 que passa a tindre la redacció següent:

«Article 20. *Informació necessària en l'oferta comercial de béns i servicis.*

1. Les pràctiques comercials que, d'una manera adequada al mitjà de comunicació utilitzat, incloguen informació sobre les característiques del bé o servici i el seu preu, i possibiliten que el consumidor o usuari prenga una decisió sobre la contractació, han de contindre, si no es desprén ja clarament del context, almenys la informació següent:

a) Nom, raó social i domicili complet de l'empresari responsable de l'oferta comercial i, si és el cas, nom, raó social i adreça completa de l'empresari pel compte del qual actua.

b) Les característiques essencials del bé o servici d'una manera adequada a la seua naturalesa i al mitjà de comunicació utilitzat.

c) El preu final complet, incloent-hi els impostos, desglossant, si és el cas, l'import dels increments o descomptes que s'apliquen a l'oferta i els gastos addicionals que es repercutisquen al consumidor o usuari.

En la resta dels casos en què, a causa de la naturalesa del bé o servici, no puga fixar-se amb exactitud el preu en l'oferta comercial, ha d'informar-se sobre la base de càlcul que permeta al consumidor o usuari comprovar el preu. Igualment, quan els gastos addicionals que es repercutisquen al consumidor o usuari no puguen ser calculats prèviament per raons objectives, ha d'informar-se del fet que hi ha els dits gastos addicionals i, si es coneix, el seu import estimat.

d) Els procediments de pagament, terminis d'entrega i execució del contracte i el sistema de tractament de les reclamacions, quan s'aparten de les exigències de la diligència professional, entenen per tal la definida en l'article 4.1 de la Llei de Competència Deslleial.

e) Si és el cas, existència del dret de desistiment.

2. L'incompliment del que disposa l'apartat anterior o en les disposicions a què es referix l'article 19.4 serà considerat en tot cas pràctica deslleial per enganyosa, en els mateixos termes al que disposa l'article 21.2 de la Llei de Competència Deslleial.»

Cinc. Es modifica l'article 47.3 al qual es dóna la redacció següent:

«3. Les autoritats competents en matèria de consum sancionaran, així mateix, les conductes tipificades com a infraccions en matèria de defensa dels consumidors i usuaris dels empresaris dels sectors que compten amb regulació específica i les pràctiques comercials deslleials amb els consumidors o usuaris.»

Sis. Es modifica l'article 49.1, i es dóna una nova redacció al seu apartat l) i se li addicionen dos apartats, m) i n), quedant redactat en els termes següents:

«l) L'ús de pràctiques comercials deslleials amb els consumidors o usuaris.

m) Les conductes discriminatòries en l'accés als béns i la prestació dels servicis, i en especial les previstes com a tals en la Llei Orgànica 3/2007, de 22 de març, per a la igualtat efectiva de dones i hòmens.

n) L'incompliment dels requisits, obligacions o prohibicions establides en esta norma o disposicions que la despleguen, en els termes que preveu la legislació autonòmica que siga aplicable.»

Set. Es modifica l'article 123, i se li addiciona un nou apartat, el número 3, passant els apartats 3 i 4 a numerar-se com 4 i 5, del tenor següent:

«3. El venedor està obligat a entregar al consumidor o usuari que exercite el seu dret a la reparació o substitució, justificació documental de l'entrega del producte, en la qual conste la data d'entrega i la falta de conformitat que origina l'exercici del dret.

De la mateixa manera, junt amb el producte reparat o substituït, el venedor entregarà al consumidor o usuari justificació documental de l'entrega en la qual conste la data d'esta i, si és el cas, la reparació efectuada.»

Article quart. *Modificació de la Llei 7/1996, de 15 de gener, d'Ordenació del Comerç Detallista.*

Es modifiquen els articles 18, 22, 23 i 32 de la Llei 7/1996, de 15 de gener, d'Ordenació del Comerç Detallista, en el sentit següent:

U. Es modifica l'article 18, i se li addiciona un nou apartat, el 3, del tenor següent:

«3. La utilització de les denominacions abans assenyalades que no s'ajuste a la regulació respectivament establida per a cada una de les activitats de promoció de vendes en esta llei, es reputarà deslleial quan concórreguen les circumstàncies previstes en l'article 5 de la Llei de Competència Deslleial.»

Dos. Es modifica l'article 22 que queda redactat en els termes següents:

«Article 22. *Venda multinivell.*

1. La venda multinivell constituïx una manera especial de comerç en què un fabricant o un comerciant majorista ven els seus béns o servicis a través d'una xarxa de comerciants i/o agents distribuïdors independents, però coordinats dins d'una mateixa xarxa comercial i els beneficis econòmics dels quals s'obtenen per mitjà d'un únic marge sobre el preu de venda al públic, que es distribuïx per mitjà de la percepció de percentatges variables sobre el total de la facturació generada pel conjunt dels venedors integrats en la xarxa comercial, i proporcionalment al volum de negoci que cada component haja creat. Als efectes del que disposa este article,

els comerciants i els agents distribuïdors independents es consideraran en tot cas empresaris als efectes previstos en el Text Refós de la Llei General per a la Defensa dels Consumidors i Usuaris i altres lleis complementàries.

2. Queda prohibit organitzar la comercialització de béns i servicis quan:

a) Constituïska un acte deslleial amb els consumidors d'acord amb el que preveu l'article 26 de la Llei 3/1991, de 10 de gener, de Competència Deslleial.

b) No es garantisca adequadament que els distribuïdors compten amb l'oportuna contractació laboral o complisquen els requisits que vénen exigits legalment per a l'exercici d'una activitat comercial.

c) Hi haja l'obligació de realitzar una compra mínima dels productes distribuïts per part dels nous venedors, sense pacte de recompra en les mateixes condicions.

4. En cap cas el fabricant o majorista titular de la xarxa pot condicionar l'accés a esta a l'abonament d'una quota o un cànon d'entrada que no siga equivalent als productes i el material promocional, informatiu o formatiu entregats a un preu semblant al d'altres homòlegs existents en el mercat i que no poden superar la quantitat que es determine reglamentàriament.

En els supòsits en què hi haja un pacte de recompra, els productes s'han d'admetre a devolució sempre que el seu estat no impedisca clarament la seua posterior comercialització.»

Tres. Es modifica l'article 23, que queda redactat en la manera següent:

«Article 23. *Prohibició de vendes en piràmide.*

Són pràctiques de venda piramidal les previstes en l'article 24 de la Llei 3/1991, de 10 de gener, de Competència Deslleial, sent nul·les de ple dret les condicions contractuals contràries al que disposa el dit precepte.»

Quatre. Es modifica el títol del capítol VI del títol II i l'article 32, que passen a tindre la redacció següent:

«CAPÍTOL VI

Vendes amb obsequi o prima

Article 32. *Concepte.*

1. Són vendes amb obsequi aquelles que oferixen amb finalitat de promoure les vendes, ja siga en forma automàtica, o bé, per mitjà de la participació en un sorteig o concurs, un premi, siga quina siga la naturalesa d'este.

Són vendes amb prima aquelles que oferisquen qualsevol incentiu o avantatge vinculat a l'adquisició d'un bé o servici.

2. Quan l'incentiu consistisca en un sorteig, el que disposa esta llei és aplicable sense perjuí del que estableix la legislació sectorial corresponent.

3. Les vendes amb obsequi o prima es reputen deslleials en els supòsits previstos en la Llei de Competència Deslleial.»

Disposició addicional única.

Als efectes d'esta llei es tindran en compte els drets de les persones amb discapacitat, de conformitat amb la convenció sobre els drets de les persones amb discapacitat, feta a Nova York el 13 de desembre de 2006.

Disposició transitòria única.

L'empresari professional que realitze propostes comercials per telèfon, fax, correu electrònic o altres mitjans de comunicació a distància tindrà de termini dos mesos, des de

l'entrada en vigor de la present llei, per a tindre en funcionament els sistemes oportuns que ha d'utilitzar, segons l'apartat 2 de l'article 29, que li permeten al consumidor deixar constància de la seua oposició a seguir rebent propostes comercials del dit empresari o professional.

Disposició derogatòria única. *Derogació normativa.*

1. Es deroguen les disposicions següents:

a) El títol IV i la disposició addicional de la Llei 34/1988, d'11 de novembre, General de Publicitat.

b) L'article 59.2 del Reglament de la Llei d'Objectes Fabricats amb Metalls Preciosos, aprovat per Reial Decret 197/1988, de 22 de febrer.

c) L'article 8.1 i 2 del Reial Decret 58/1988, de 29 de gener, sobre protecció dels drets del consumidor en el servei de reparació d'aparells d'ús domèstic.

d) L'article 12.1 del Reial Decret 1457/1986, de 10 de gener, pel qual es regulen l'activitat industrial i la prestació de servicis en els tallers de reparació de vehicles automòbils, dels seus equips i components.

e) L'article 4 del Reial Decret 1453/1987, de 27 de novembre, pel qual s'aprova el reglament regulador dels servicis de neteja, conservació i tenyit de productes tèxtils, cuirós, pells i sintètics.

2. Així mateix, queden derogades totes les disposicions que del mateix rang o d'un rang inferior s'oposen al que disposa esta llei.

Disposició final primera. *Modificació de la Llei 1/2000, de 7 de gener, d'Enjudiciament Civil.*

S'introduïx un nou paràgraf en l'apartat 1 de l'article 15 amb la redacció següent:

«El Ministeri Fiscal serà part en estos processos quan l'interés social ho justifique. El tribunal que conega d'algun d'estos processos comunicarà la seua iniciació al Ministeri Fiscal perquè valore la possibilitat de la seua personació.»

Disposició final segona. *Títol competencial.*

1. Els articles primer, tercer, apartat set, i quart constituïxen legislació mercantil, legislació processal i bases de les obligacions contractuals dictats per l'Estat en virtut de l'article 149.1.6a i 8a de la Constitució.

2. L'article segon constituïx legislació mercantil dictat per l'Estat en virtut de l'article 149.1.6a de la Constitució.

3. L'article tercer, apartats u, dos, tres i quatre, té caràcter bàsic i es dicta a l'empara de les competències de l'Estat sobre bases i coordinació de la planificació general de l'activitat econòmica de l'article 149.1.13a de la Constitució.

4. L'article tercer, apartats cinc i sis, es dicta a l'empara de les competències de l'Estat per a la regulació de les condicions bàsiques que garantisquen la igualtat de tots els espanyols en l'exercici dels drets i en el compliment dels deures constitucionals de l'article 149.1.1a de la Constitució i a l'empara de les competències de l'Estat sobre bases i coordinació de la planificació general de l'activitat econòmica de l'article 149.1.13a de la Constitució.

Disposició final tercera. *Incorporació del dret de la Unió Europea.*

Esta llei incorpora a l'ordenament jurídic intern la Directiva 2005/29/CE del Parlament Europeu i del Consell, d'11 de maig de 2005, relativa a les pràctiques comercials deslleials de les empreses en les seues relacions amb els consumidors en el mercat interior, que modifica la Directiva 84/450/CEE del Consell, les Directives 97/7/CE, 98/27/CE i 2002/65/CE del Parlament Europeu i del Consell i el Reglament (CE) núm. 2006/2004 del Parlament Europeu i del Consell.

Igualment, s'incorpora en esta llei la Directiva 2006/114/CE del Parlament Europeu i del Consell, de 12 de desembre de 2006, sobre publicitat enganyosa i publicitat comparativa.

Disposició final quarta. *Compliment.*

Les administracions públiques competents que, en l'exercici de les seues competències, incomplisquen el que disposa esta llei o el dret comunitari afectat, fent que el Regne d'Espanya siga sancionat per les institucions europees, assumiran, en la part que els siga imputable, les responsabilitats que de tal incompliment s'hagen derivat. En el procediment d'imputació de responsabilitat que es tramite es garantirà, en tot cas, l'audiència de l'Administració afectada, i es podrà compensar-se l'import que es determine amb càrrec a les transferències financeres que esta reba.

Disposició final quinta. *Entrada en vigor.*

Esta llei entrarà en vigor l'endemà de ser publicada en el «Boletín Oficial del Estado».

Per tant,

Mane a tots els espanyols, particulars i autoritats, que complisquen esta llei i que la facen complir.

Madrid, 30 de desembre de 2009.

JUAN CARLOS R.

El president del Govern,
JOSÉ LUIS RODRÍGUEZ ZAPATERO